

de for Folkeskolens Lærere hidtil gældende Pensions- og Enkeforsørgelsesbestemmelser ophæves med Undtagelse af de herhenhørende Bestemmelser i Lov Nr. 145 af 12. Marts 1918 om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse.

Endvidere ophæves Lov Nr. 497 af 28. September 1918 og Lov Nr. 498 af s. D., for saa vidt angaar de i denne Lov omhandlede Lærerstillinger.

§ 21.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1. Oktober 1919.

Bemærkninger til Lovforslaget.

Ordningen af Folkeskolens Lønningsforhold indeholdes i flere Love, af hvilke den sidste er af 27. Maj 1908. Denne Lov, der i det væsentlige indskrænker sig til at forhøje de daværende Lønninger, ændrer ikke meget ved de mange andre, ofte ret udviklede og tildels forældede Lønningsforhold, som er bestemt ved tidligere Lønnings- og Skolelove, navnlig Lovene af 24. Marts 1899 og 29. Marts 1904, og som endogsaa har Rod i Skoleloven af 1814 og andre Love og Anordninger, som er udstedt derefter.

De forskellige Lønningsforhold har ofte Forbindelse med Spørgsmaal, som ligger udenfor det rent lønningsmæssige, og som derfor berøres, naar der skal foretages Ændringer i Lønningerne.

Saaledes er Spørgsmaalet om Folkeskolens Forhold til Stat, Kommune og Kirke ikke alene et Spørgsmaal, som angaar Lønningsforhold, men tillige — og maaske i højere Grad — et Spørgsmaal om Folkeskolens Karakter og Stilling i Samfundet. Spørgsmaalet om Timelærer- og Vikarinstitutionen, om Forskolelærerinder og Vinterlærere, om Gymnastik- og Haandgerningsundervisningen udenfor de normerede 18 ugentlige Timer i Landsbyskolen, om Læ-

rerens Bistand ved kirkelige Handlinger paa Søgnedage i eller udenfor Skoletiden m. m. angaar ikke alene Lærernes Lønninger og Arbejdsforhold, men er tillige Spørgsmaal af pædagogisk Art og angaar Folkeskolens hele Organisation og Arbejdsmaade.

De her nævnte Forhold, som ogsaa Danmarks Lærerforening i sin Henvendelse har peget paa, har været Genstand for en ret indgaaende Overvejelse og Forhandling indenfor Lønningskommissionen, men dels har man ikke kunnet opnaa Enighed om en Løsning heraf, og dels har man ment, at man herved kom ind paa Omraader, der laa udenfor Kommissionens Competence, og som rettere hørte ind under den store Skolekommission.

Da Skolekommissionen var nedsat, faldt der Udtalelser om, at det var ønskeligt, om man kunde vente med at fremsætte Forslag til en Ordning af Folkeskolens Lønningsforhold, indtil denne Kommission var færdig med sine Overvejelser over en Nyordning af hele vort Folkeskolevæsen.

Herimod maatte man indvende, at i saa Fald kunde Lærerne muligvis komme til at vente længe, inden de fik en Lønningslov, og dette maatte man anse for uforsvarligt.